

7 JUNI 2015 – TIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

GENESIS 3, 9-15

Nadat Adam van de boom gegeten had, riep de Heer God de mens en vroeg hem: „Waar zijt gij?”

Hij antwoordde: „Ik hoorde uw donder in de tuin en toen werd ik bang, omdat ik naakt ben; daarom heb ik mij verborgen.”

Maar de Heer God zei: „Wie heeft u verteld dat gij naakt zijt? Hebt ge soms gegeten van de boom die Ik u verboden heb?”

De mens antwoordde: „De vrouw die Gij mij als gezellin gegeven hebt, zij heeft mij van die boom gegeven en toen heb ik gegeten.”

Daarop vroeg de Heer God aan de vrouw: „Hoe hebt gij dat kunnen doen?”

De vrouw zei: „De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten.”

De Heer God zei toen tot de slang: „Omdat ge dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder alle tamme dieren en onder alle wilde beesten! Op uw buik zult ge kruipen en stof zult ge vreten, alle dagen van uw leven! Vijandschap sticht Ik tussen u en de vrouw, tussen uw kroost en het hare. Het zal uw kop bedreigen en gij zijt hiel!”

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN DE KORINTIERS 4, 13 — 5, 1

Broeders en zusters,

Wij bezitten die geest van geloof waarvan de Schrift zegt: „Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken.” Ook wij geloven en daarom spreken wij. Want wij weten dat Hij die de Heer Jezus van de doden heeft opgewekt, ook ons evenals Jezus ten leven zal wekken om ons tot zich te voeren, samen met u. Want alles gebeurt voor u: de genade moet zich in velen vermenigvuldigen zodat steeds meer mensen dank brengen aan God, tot eer van zijn Naam.

Neen, wij geven de moed niet op. Al gaan wij ook ten onder naar de uitwendige mens, ons innerlijk leven vernieuwt zich van dag tot dag. De lichte kwelling van een ogenblik bezorgt ons een alles overtreffende, altijddurende volheid van glorie. Wij houden het oog gericht, niet op het zichtbare, maar op het onzichtbare; wat wij zien gaat voorbij, de onzichtbare dingen duren eeuwig.

Wij weten het immers: als de tent die onze aardse woning is, wordt neergehaald, heeft God voor ons een gebouw gereed in de hemel, een onvergankelijk, niet door mensenhands vervaardigd huis.

EVANGELIE

MARCUS 3, 20-35

In die tijd ging Jezus naar huis en weer stroomde zoveel volk samen dat zij niet eens gelegenheid hadden om te eten. Toen zijn verwanten dit hoorden, trokken zij erop uit om Hem mee te nemen, want men zei dat Hij niet meer bij zijn verstand was. De Schriftgeleerden die uit Jeruzalem gekomen waren, zeiden dat Beëlzebub in Hem huisde en dat Hij door middel van de vorst der duivels de duivels uitdreef.

Hij riep hen bij zich en sprak tot hen in gelijkenissen: „Hoe kan de ene satan de andere uitdrijven? Wanneer een rijk innerlijk verdeeld is, kan dat rijk geen stand houden. Wanneer een huis innerlijk verdeeld is, zal dat huis geen stand kunnen houden. En wanneer de satan opstaat tegen zichzelf en verdeeld is, kan hij geen stand houden, maar is zijn einde gekomen. Bovendien, niemand kan binnendringen in het huis van een sterke om zijn huisraad te roven als hij niet eerst die sterke heeft gebonden. Dan pas kan hij zijn huis leeghalen. Voorwaar, Ik zeg u: alle zonden zullen aan de mensen vergeven worden, ook alle godslasteringen die zij uitgesproken hebben, maar als iemand lastert tegen de heilige Geest krijgt hij in eeuwigheid geen vergiffenis; hij is bezwaard met een eeuwig blijvende zonde.” Dit omdat zij gezegd hadden: „Er huist een onreine geest in Hem.”

Eens kwamen zijn moeder en zijn broeders, en terwijl zij buiten leven staan, stuurden ze iemand naar Hem toe om Hem te roepen. Er zat veel volk om Hem heen, dat het bericht doorgaf: „Uw moeder en uw broeders daarbuiten vragen naar U.”

Hij gaf hun ten antwoord: „Wie is mijn moeder, wie zijn mijn broeders?” En terwijl Hij zijn blik liet gaan over de mensen die in een kring om Hem heen zaten, zei Hij: „Ziehier mijn moeder en mijn broeders. Want mijn broeder en mijn zuster en mijn moeder zijn zij die de wil van God volbrengen.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Het Godsvolkshuis

De zomer is in aantocht. De natuur heeft haar groene pracht teruggevonden. Ook de liturgische kleur staat op groen. Tot aan de zondag van Christus Koning is het dé Tijd door het Jaar. Toch blijft Pasen het licht op ons pad, ook voor de lezingen.

EVANGELIE • We pikken weer aan met Marcus: „In die tijd ging Jezus naar huis.” Een eenvoudige, maar gelaagde zin. Onderliggende vragen wellen op. Waar huist Jezus eigenlijk? Waar staat zijn huis? Wie woont bij Hem? En in welke tijd? In het voorafgaande suggereert Marcus dat Jezus een stek gevonden heeft in Kafarnaüm, een stad aan het meer van Galilea. Misschien in het huis van Simon en Andreas. Jezus is er thuis, maar Hij en zijn gezelschap krijgen er niet de kans om rustig te eten. Tot dat gezelschap behoren de vier vissers van het begin: Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes. Ondertussen zijn daar heel wat leerlingen bijgekomen. Marcus vertelt niet precies hoeveel en wie. Uit die groep heeft hij er zonet twaalf aangesteld en ze de naam apostel meegegeven (zie Marcus 3, 13-20). Het is aannemelijk dat Jezus met hen naar huis ging.

Een grote menigte is hen gevolgd. Een opeenhoping van mensen aan de deur. Wie kan er nog naar binnen? Het huis van Simon en Andreas is een volkshuis geworden. Het is niet de eerste keer dat dit gebeurt en zijn verwanten willen Hem daar weghalen. Ze denken dat Jezus geestesziek is. De schriftgeleerden springen mee op de kar. Ze beweren dat Beëlzebub huishoudt in Jezus' bovenkamer en dat Hij samen met die opperdemon duivels uitdrijft. Satan die satan wegjaagt? Hoe dom kan een geleerde zijn die zo iets uitkraamt? Het is bovenal lastertaal tegen de heilige Geest. Jezus maakt de vergelijking met een koninkrijk of een familie. Die kunnen geen stand houden als ze innerlijk verdeeld zijn. Als satan tegen zichzelf opstaat, dan komt ook aan zijn rijk een einde. Zo dom is satan in elk geval niet. Gelukkig wordt de satan aan banden gelegd door de Geest van God. Die Geest en geen andere huist in Jezus. Een gezonde bovenkamer.

Nu komen ook Jezus' moeder en zijn broers eindelijk op het toneel. Ze zijn buitenstaanders en doen een beroep op een andere om Hem weg te halen. Maar Jezus geeft niet thuis. Aan de binnencirkel van zijn gezelschap legt Hij uit dat zijn echte verwanten degenen zijn die de wil van God doen. Klinkt hard uit de mond van je broer of zoon. Hoe dat alles begrijpen?

Terug naar de schriftgeleerden. Die komen uit Jeruzalem. Daar staat de tempel, daar is God thuis. Dat is de eeuwenoude opvatting. Die man uit Nazaret met zijn goede boodschap over een koninkrijk van God vormt een bedreiging. Heel Galilea hangt aan zijn lippen. Niemand zal buiten hen om ongestraft met God te koop lopen. Daar zullen ze een stokje voor steken. Hadden die geleerden maar wat beter de Schriften bestudeerd. Dan hadden ze gelezen bij de Profeten hoe God aan zijn volk in ballingschap te kennen geeft dat Hij vooral onder zijn volk wil wonen. God laat zich niet opsluiten in een of ander tabernakel. Zijn huis staat in het nieuwe Jeruzalem en de stad heet voortaan: „De Heer-is-daar!” (zie Ezechiël 48, 35). In dezelfde geest geeft Jezus aan dat Hij wil wonen daar waar mensen de wil van God volbrengen. Daar voelt de Zoon van God zich thuis. Het vaderhuis is geen gesloten familieluis, maar een open volkshuis waar Gods wil wet is. Het is er goed toeven en het puilt er uit van mensen. Iedereen hoort erbij. Als broer, zus of moeder of wie je ook bent.

EERSTE LEZING • Het ene huis staat op tegen het andere. De hemel tegen de hel. Op aarde is een onheilsgeest op pad. Een listige slang die in haar opzet slaagt. Adam en Eva hebben gegeten van de verboden vrucht. Toch heeft de slang geen poot meer om op te staan. Ze heeft haar rol gespeeld. Al blijft ze een bedreiging voor de hiel van de mens, ze zal onafwendbaar op haar kop krijgen.

LEZING UIT PAULUS • Tot aan de zomervakantie lezen we voort in de tweede brief van Paulus aan de Korintiërs. Paulus geeft de moed niet op. Ook niet in het aanschijn van de dood. Het is voor hem slechts „een lichte kwelling van een ogenblik”. De verrijzenis van Jezus heeft de dood voorgoed overwonnen. De tent van het voorbijgaande wordt zo een eeuwig thuis bij God.

• De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
• Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be